

יום הכנה לגיחה בדרך שלך!

הרעיון המרכזי:

חשיפה למרכיבי הגיחה והתנסות בהם יפזרו את סימני השאלה לגבי אופי הפעילות בגיחה ויאפשרו לתלמידים להגיע נלהבים, מוכנים וערוכים בצורה הטובה ביותר אליה.

המטרה:

להתנסות ולתרגל מרכיבים שונים כפי שיתקיימו בגיחה תוך צבירת נקודות בקריטריונים שונים כבר ביום ההכנה - ככל שהתלמידים יהיו מעורבים יותר כך חווית הגיחה תהייה משמעותית ומעצימה עבורם.

מיקום:

תחנות הפעילות ישולבו לאורך מסלול או במקום אחד ברצף.

מרכיבי יש"מ ההכנה לגיחה:

☒ **טבלת ניקוד**, מומלץ להכין טרם סבב ימי השדה את טבלת הניקוד של הגיחה ולתלות אותה על לוח המודעות. במהלך ימי השדה יצברו הכיתות נקודות כשאלה יופיעו בסוף יום השדה על הלוח. החלת התחרות מיש"מ ההכנה מדרבן את התלמידים ומכניס אותם לאווירת הגיחה.

☒ **תרגול מסדרים**, סידור הכיתה במסדר והסבר על דרך העמידה בו כולל סמן ימני, מרחק ממי שעומד לפני ומצדדי. (ניקוד למסדרים, מומלץ לתת הערכה כללית לגבי תפקוד הכיתה במסדרים לאורך היום ולהוסיף ניקוד בטבלת הגיחה).

☒ **החבל, השימוש בו, קשרים וכפיתות**, הסבר על החבל, לימוד ותרגול, מלמדים ואז משחקים למשל תחרות בין החוליות מי כופת ברצף הכי מהר קשר מוט על מוט מטאטא / כפיתה מוצלבת וכד', מי החולייה הראשונה שמחברת את כל החבלים שלה בקשר שטוח וכיו"ב (מצורף נספח – החבל עמ' 3).

☒ **אוהלי סיירים**, לימוד ותרגול בניית אוהל סיירים. המלצה לחלק את הכיתה לחוליות של 4 תלמידים כל תלמיד מביא מרכיב אחד לטובת בניית האוהל: מקל מטאטא 2X, ציפה 2X (ניקוד לאוהלים, הכתה מקבלת ניקוד ללוח הגיחה בהתאמה לגודלה כיתה שמרכיבה 32

יום שדה הכנה לגיחה מתכונת מודולרית

תלמידים צריכה לבנות 8 אוהלים, כיתה שמרכיבה 17 תלמידים צריכה לבנות 4 אוהלים – כיתה שעומדת במשימה מקבלת את מירב הנקודות).

☒ **בניית מתקן מחנאי**, אחרי לימוד כפיתות ניתן לבחור מאוסף המתקנים מתקן אחד ולהתנסות בבנייתו ממקלות מטאטא (של האוהלים או אחרים) ניתן לבחור במתקן שהכיתה תבנה בגיחה עצמה) (מצורף נספח עמ' 18).

☒ **בניית תנור בישול / כירה**, בניית המתקן ושימוש בו לבישול / אפייה (מצורף נספח עמ' 34).

☒ **פעילות אתגרית**, ניתן לקיים את אותה פעילות מספר פעמים בהתחלה כניסיון ולבסוף למדוד זמן / ביצוע ולנקד בהתאם כאשר הניקוד יעלה ללוח הניקוד של הגיחה (מצורף נספח עמ' 46).

☒ **בישול**, יתקיים ברמת חולייה או כיתה בהתאם לאופיו בגיחה, מומלץ לשתף את התלמידים בבחירת אופי הבישול תוך וידוי כי הבישול לא "ישתלט" על כל יום ההכנה והוא יהיה מרכיב אחד מסך מרכיבי היום.

☒ **מעגל של"ח**, ניתן לקיים את מעגל השל"ח סביב חוויה מיום ההכנה או סביב נושא כללי שמתקשר לגיחה ועשוי מעצם השיחה לחזק ולכוון למקום הרצוי. לדוגמה מיד אחרי משימה שהתקיימה כמו בניית מתקן, פעילות אתגר ניתן לסכם את החוויה ולראות איך זו מתקשרת לחייהם האישיים של התלמידים. קיימת אפשרות אחרת לשוחח לדוגמה על שיתוף פעולה בכלל וכיצד הוא נוגע להצלחת הגיחה, גם כאן אחרי שיחה כללית יש להתחבר לעולמו של התלמיד היכן הוא נדרש לשתף פעולה למשל או בכל נושא אחר המתקשר לגיחה אופייה או מרכיביה.

☒ **ארוחת בוקר**, מעבר על תיק הגיחה (אם הוא קיים כבר ביום ההכנה), חלוקת משימות הלאה, בדיקת מצב, מה נעשה מה עוד לא, מעגל סיכום.

האפשרויות המוצגות כאן הן רבות מלהתקיים במהלך ישי"מ ההכנה.

כל מורה יבנה את יום ההכנה שמתאים עבורו. החל מבחירת המרכיבים וכלה בזמן אותו מקציבים לכל מרכיב.

פעילויות בנושאים מותאמי שדה וגיחה ניתן למצוא בטבלה הבאה:

<https://katzr.net/2eb02b>

החבל

חבל הוא אמצעי המאפשר להעביר כוח על פני מרחק רב. חבל מעביר את הכוח בכיוון משיכה בלבד, אך הכוח יכול לעבור גם במסלול לא ישר (זאת לעומת מוט, המאפשר להעביר כוחות משיכה וגם דחיפה, אבל רק במסלול ישר, וכבל, המאפשר לדחוף במרחקים קצרים בלבד). זוהי התכונה העיקרית הקובעת אורך של שרכים בקשרים. חבלים משמשים להידוק, קשירה, הרמה, מתיחה או משיכה. חבל בנוי מאלמנטים דקים יותר (סיבים, גדילים ועיקרים) כך שנוצר מבנה בעל חוזק רב ואורך גדול מאלו שמספקים הסיבים עצמם. במקור יוצרו חבלים מסיבים טבעיים (פשתן, קנביס ועוד) בטכניקות של שזירה ופיתול. כיום נפוצים חבלים מסיבים סינתטיים.

שימושים שונים בחבלים, כאמור, למשיכה, לקשירה ולהידוק מוכרים עוד מתקופות פרהיסטוריות, והם קשורים באופן חזק (משחק מילים!) להתקדמות טכנולוגית. החבלים הקדומים ביותר, היו כנראה קנוקנות של צמחים מטפסים או סיבי צמחים שפשוט "היו" שם. די מהר התחילו לנסות לחבר כמה מהם יחד, קודם בשימוש פשוט, ללא חיבור, ואז בשיטות של פיתול ושזירה. כך נוצרו החבלים הראשונים על פי ההגדרה המקובלת כיום, שמורכבים ממספר אלמנטים דקים יותר. בין הכלים המוקדמים של האדם הקדמון היו גם כאלה שהיו בנויים משני חלקים או יותר. בכלים אלה נעשה שימוש בחבלים לחיבור החלקים. כלים כמו פטיש, חץ או חנית נוצרו על ידי אבן ומקל שנקשרו (למעשה - נכפתו) בעזרת חבל. בתקופות מאוחרות יותר נבנו גם כלים ומכשירים לציד בעזרת חבלים: קשתות ורשתות דיג למשל.

קטעי חבל מאובנים בני כ-16000 שנה, נמצאו במערות לאסקו, בדרום צרפת. אלה חבלים בקוטר 7 מ"מ, במבנה של שזירה כפולה.

המצרים הקדמונים השתמשו בחבלים מסיבים של גומא הפפירוס לגרירת אבנים גדולות לבניית הפירמידות ומבנים נוספים. המצרים הקדמונים היו כנראה התרבות הקדומה ביותר שייצרה חבלים בעזרת מכשירים ייעודיים שפותחו במיוחד לצורך זה. מכשירים כאלה, וחבלים ממצרים, מתוארכים לשנים 3500-4000 לפנה"ס.

חומרים נוספים מהם יצרו חבלים בעולם העתיק היו: סיבי דקלים ועלי דקלים, עשב, שער חיות ועור.

בשנת 2800 לפנה"ס, לערך, השתמשו בחבלי קנביס (hemp) בסין. הטכנולוגיה והאומנות של ייצור חבלים התפשטו לכל אסיה, הודו ואירופה במהלך מספר אלפי שנים. שימושים עתיקים מוכרים לחבלים היו גם בבאות, ברתמת חיות משק למשא, לעבודה ולתחבורה ועוד.

באמצעות חבלים לא מודרניים, לא קלים ולא חזקים כל כך הושגו הישגים ארכיטקטוניים מרשימים כמו ההעמדה של אובליסק בן 327 טון ברחבת הקתדרלה של סנט-פיטר ברומא בשנת 1586. מבצע זה הצריך מאמץ משולב של 900 איש, אבל הוא הצליח. ליאונרדו-דה-ווינצ'י השתמש להמצאותיו הרבה בחבלים, ואפילו תכנן מכונה מיוחדת לייצור חבלים, שכמו הרבה המצאות אחרות שלו, מעולם לא נבנתה.

עם התפתחות ציי הימאות במהלך ימי הביניים ובמיוחד בסוף ימי הביניים וברנסנס (המאה ה-16 עד המאה ה-18) והתפתחות השימוש בספינות גדולות, עם תרנים גבוהים ומפרשים בעלי שטח גדול,

יום שדה הכנה לגיחה מתכונת מודולרית
נוצר הצורך, ואיתו התפתחו החבלים כך שיהיו ארוכים יותר וחזקים יותר. המשקל לא מהווה בעיה גדולה בספינות, וגם לא היו חומרים קלים, לכן החבלים בימאות הם גדולים, עבים וכבדים.
בנוסף, החבלים בספינות נדרשים לעבור דרך גלגלות, מסילות ואמצעי חיכוך ועליהם להיות בקוטר אחיד למדי. זה עודד פיתוח וייצור של חבלים בעלי חתך עגול ואחיד. גם הספלייסינג, אומנות חיבור החבלים ללא קשרים, התפתחה בתקופה זו.

חבלים מסיבים טבעיים

חבלים מסיבים טבעיים יוצרו מחלקים שונים של צמחים: קליפה, עלים, קנוקנות וכו' או מחלקי חיות: פרווה, צמר ושערות. גם מחלקים פנימיים של חיות יוצרו חבלים, בעיקר מגידים, רצועות עור או דפנות מעיים. אורך הסיבים תמיד מוגבל וקוטרם אינו אחיד ותלוי בשיטת הייצור וההפקה. חבלים כאלה, בעיקר ממקור צמחי, רגישים ביותר ונפגעים ממגוון של גורמי סביבה: שינויי אקלים (רטיבות היוצרת עובש). חיות האוכלות אותם ומשתמשות בהם לבניית קינים (מכרסמים, ציפורים, חרקים ואוכלי עשב). תהליכי פירוק (חידודים וריקבון).
בעיה מרכזית בשימוש בחבלים מסיבים טבעיים היא היחס הנמוך בין חוזק למשקל. חבלים מסיבים טבעיים הם כבדים ביותר ביחס לחזקם. סיבה עיקרית לכך היא אורך הסיבים המרכיבים את החבל. כיוון שהחבלים עשויים מסיבים המופקים ממקור טבעי, עצים למשל, הרי שאורך מקור הסיבים, העץ, למשל, מגביל את אורך הסיבים המיוצרים ממנו. כדי ליצור חבל ארוך, יש צורך בהרבה סיבים קצרים מחוברים יחד. ניתן לחבר סיבים על ידי קשירה או על ידי חיכוך. כל חיבור כזה הוא נקודה חלשה בחבל. כדי ליצור חבל חזק יש צורך בחיבור וליפוף של סיבים רבים מאוד שיוצרים בסופו של דבר חבל עבה ולא נוח לשימוש.

להרחבת הקריאה "החבל", האנציקלופדיה של הטיפוס, שוחזר ב – 21.10.21:
<https://katzr.net/1bb0f3>

רגע של קשירה / כפיתה...

סוגי קשרים:

קשר בוהן:

הוא האבטחה הפשוטה והבסיסית ביותר מבין האבטחות. אבטחה זו יוצרת בחבל כפתור קטן מאוד. בהכנת הקשר יוצרים לולאה, כאשר הקצה העובד מונח על הקצה הקצר, מכניסים את הקצה העובד ללולאה, מלמטה למעלה ומותחים את שני הקצוות.

קשר שטוח:

קשר שטוח הוא חיבור פשוט בין שני חבלים. קשר זה טוב לחיבור בין שני חבלים שווים בעוביים.

איך עושים את זה? סרטון הסבר: <https://katzr.net/e3d61d>

חיבור אורגים הוא חיבור מעט מסובך יותר מחיבור שטוח או דייגים. יתרונו הוא שהוא נשאר חזק גם עם חבלים שאינם באותו עובי.

איך עושים את זה? סרטון הסבר: <https://katzr.net/cd6181>.

שמינית:

חיבור שמיניות הנו חיבור פשוט, אשר בנוי כמו אבטחת שמיניות. החיבור פשוט לעשייה, וקל יותר לפירוק מחיבור אבטחה.

איך עושים את זה? סרטון הסבר: <https://katzr.net/f60cdb>.

קשר מוט, או קביעת מוט הוא קשר-קביעה של חבל על מקל או מוט. הוא בנוי כך שהחבל יישאר קבוע למקומו ולא יחליק לאורך המוט.
ניתן ליצור קשר מוט בשני אופנים, התוצאה זהה:
קשר מוט מולבש - כאשר "מלבישים" את הקשר על גבי המוט מאחד מצדדיו בהשחלה. יוצרים שתי לולאות - כאשר היתר של האחת מעל הלולאה, ושל השנייה מתחת, מצליבים את שתי הלולאות ומשחילים את המוט באמצע.
קשר מוט פשוט - יוצרים לולאה סביב למוט, כאשר היתר הקצר מוצלב מעל ליתר הארוך. מעבירים את היתר הקצר מתחת למוט, ומתחת להצלבה, ולבסוף מותחים.
את קשר המוט מסיימים על ידי קשר בוקן או קשר שטוח.
קשר המוט הוא הקשר הבסיסי המשמש להתחלת רוב הכפיתות.

איך עושים את זה? סרטון הסבר: <https://katzr.net/2ea203>.

כפיתות

כפיתה מרובעת:

כפיתה מרובעת היא כפיתה בסיסית המשמשת לחיבור שתי סנדות במאונך אחת לשניה. יש להדגיש כי כאשר כופתים סנדה בגובה, נדרש שיהיה אדם נוסף (אם יש צורך - שני אנשים) שיחזיק את הסנדה, ולא יעזוב עד שיסיים זה הכופת את עבודתו.

איך עושים את זה? סרטון הסבר: <https://katzr.net/a48830>.

כפיתה מוצלבת:

כפיתה מוצלבת היא כפיתה בסיסית שמטרתה לחבר בין שתי סנדות בזווית מסוימת (אלא אם כן הן מאונכות אחת לשניה). יש להדגיש כי כאשר כופתים סנדה בגובה, נדרש שיהיה אדם נוסף (אם יש צורך - שני אנשים) שיחזיק את הסנדה, ולא יעזוב עד שיסיים זה הכופת את עבודתו.

איך עושים את זה? סרטון הסבר: <https://katzr.net/fffbae>.

יום שדה הכנה לגיחה מתכונת מודולרית
כפיתה מקבילה:

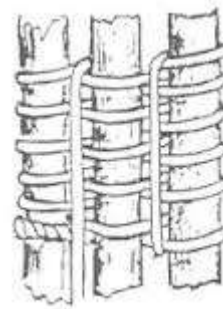

כפיתה מקבילה היא כפיתה שנועדה לחבר בין שתי סנדות, סנדה ובזני"ט או מוטות כלשהם במקביל.

איך עושים את זה? סרטון הסבר: <https://katzr.net/3aa0b3>.

חצובה / שמינית:

כפיתה אשר משמשת לכפיתת סנדות לחצובה באופן יציב ובטוח.

איך עושים את זה? סרטון הסבר: <https://katzr.net/258b75>.

מתקנים מחנאיים

שערים

שער מסתובב, צילום, לירון מרגלית

צילום גדי אדלר

שער מסתובב, צילום מחוז צפון

שער עם תווים, צילום כפיר חזקיה

שער עולה, צילום כפיר חזקיה

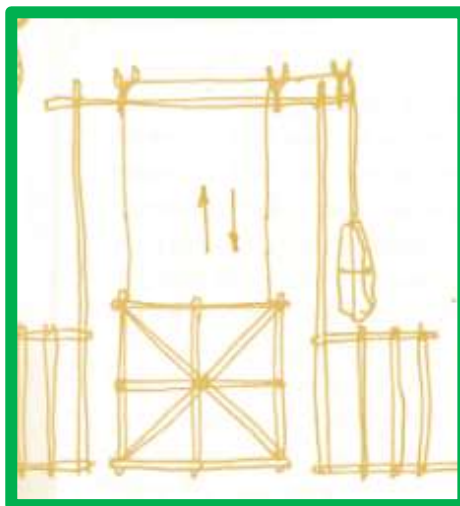
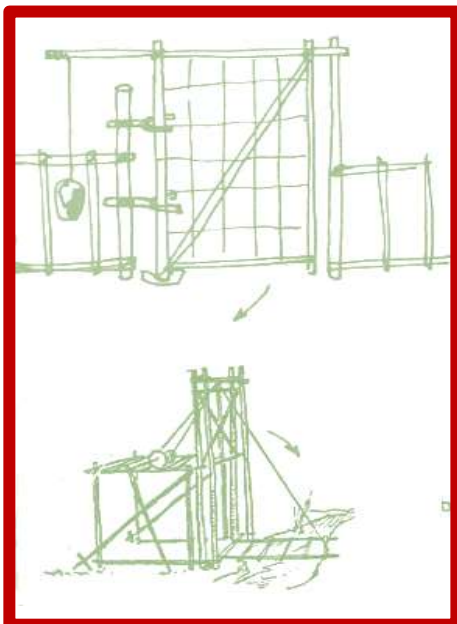
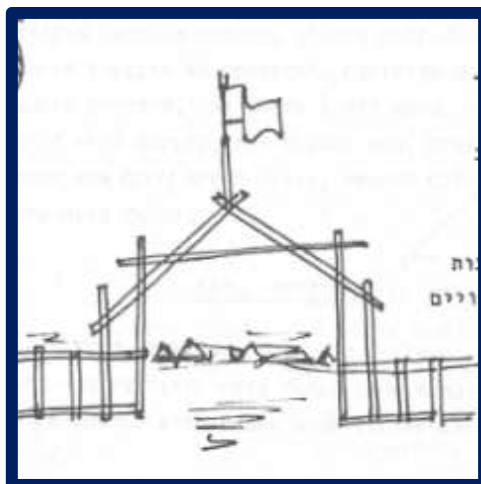
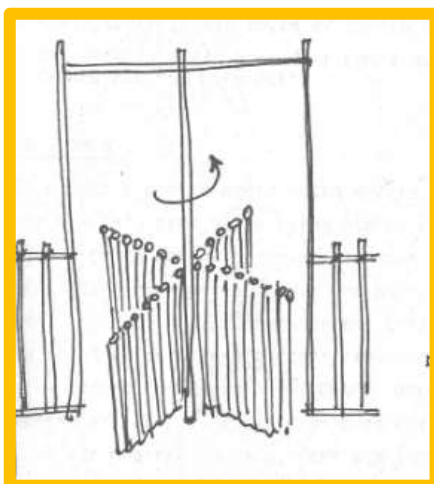

שער כניסה כשער כדורגל, צילום כפיר חזקיה

כניסה למחנות בסיס גבעת חלפון, צילום כפיר חזקיה

הצעות לשערים בניחוח של פעם

ממחזרים בגיחה, צילום גדי אדלר

בשליח אוהבים למחזור, צילום כפיר חזקיה

פח בימין ונדנדות במרכז, צילום כפיר חזקיה

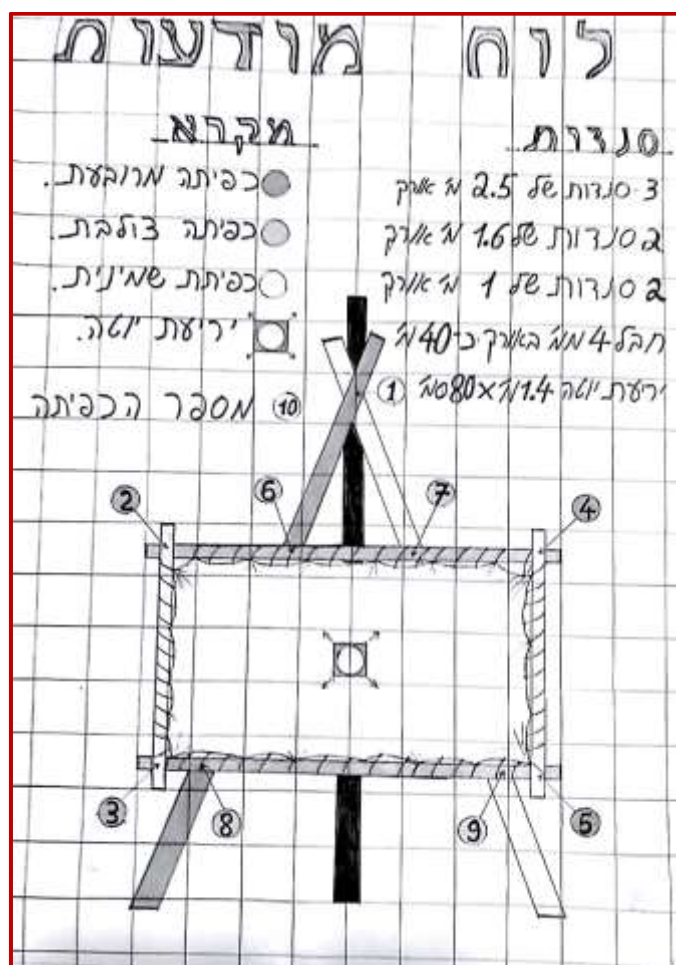
לוח מודעות

צילום כפיר חזקיה

צילום שניט אורית

ציור מחזו צפון

צילום כפיר חזקיה

מתקן תיקים

צילום כפיר חזקיה

מתקן תיקים אישיים, צילום אורית שניט

צילום מחוז צפון

צילום גדי אדלר

צילום גדי אדלר

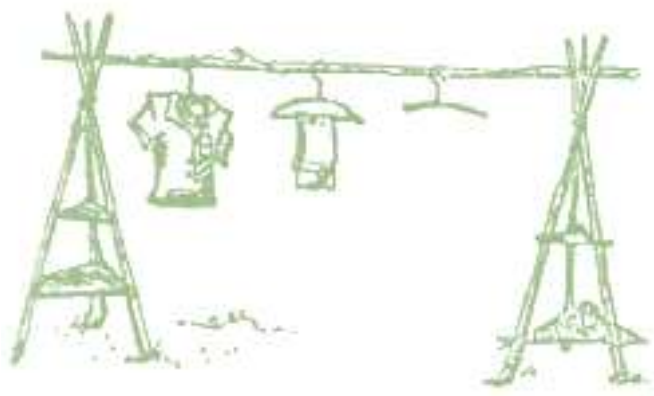

צילום כפיר חזקיה

מתקן ייבוש תיקים, צילום מחוז צפון

מתקן לתליית בגדים

מתקנים תלויי שם קבוצה

קבוצת אריק איינשטיין, צילום כפיר חזקיה

צילום יקיר דשן

תנורים וכירות

כמה כללים שתמיד חשוב לזכור

מיקום המדורה:

לפני הדלקת מדורה יש לוודא שהשטח נקי מקוצים, עשבים, עצים ושיחים בקוטר של 4-5 מטרים סביב המדור וכן פריטים דליקים נוספים. המדורה תמוקם במרחק של לפחות 4-5 מ' מהמתקנים. שטח האש של המדורה יסומן באבנים מסביב למדורה במרחק של 1.5 מטר לפחות.. יש לתת תשומת לב לכך כי מדורה גדולה במיוחד עלולה להתמוטט.

ביגוד מתאים:

יש לנעול נעליים סגורות, ללבוש מכנסיים ארוכים וחולצה המגינה מפני גיצים וגחלים, וכן מעקיצות.

הדלקת המדורה – הבערת המדורה תעשה בהשגחת האחראי בלבד.

יש לשים לב למסמרים חלודים ומזוהמים הנמצאים מחוברים למשטחי עץ ועלולים לפגוע במשתתפים.

יש לשים לב לכיוון הרוח ולנקוט אמצעי זהירות דרושים. ההדלקה תעשה מצד כניסת הרוח.

חל איסור להבעיר אש באמצעות חומרים דליקים כגון בנזין, נפט וכדומה ואין להחזיק חומרים אלו בקרבת המדורה. כמו כן אין להתיז דלק על אש בוערת- דבר זה מסוכן ביותר!!

יש להכין אמצעי כיבוי, חול ומים בקרבת המדורה למקרה של התפשטות שריפה.

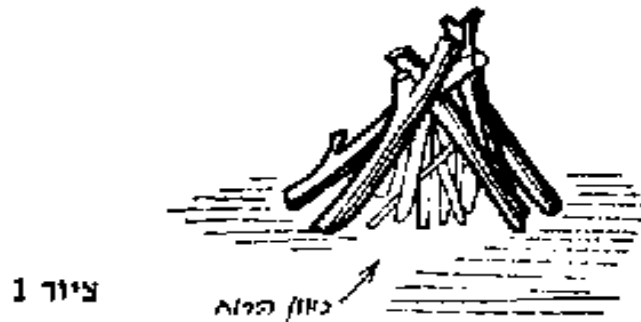
יש לכבות את המדורה באמצעים אלה ולוודא שהמדורה כבתה לחלוטין.

מדורת החרוט

צורה זו של בניית מדורה תשמש יסוד ו"לב" לכל מדורה שהיא צורתה כחרוט.

חלק את ערימת חומר הבעירה ל-3 סוגים :

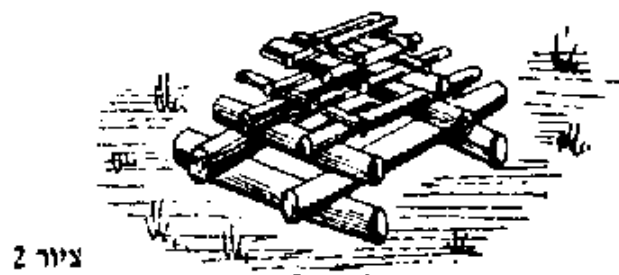
1. החומר הנוח בלבד (קש, נסורת, עלים).
 2. ענפים בינוניים (בעובי עד 2 ס"מ).
 3. ענפים עבים ובולי עץ.
- תקע באדמה ענף באורך הרצוי לך, ולפי הצורך, ומסביבו ערוך את "לב" המדורה – את החומר הנוח לשריפה. עתה יש להשעין את ענפי הסוג השני על הענף המרכזי. עשה זאת בהיקף של פרסה כמעט סגורה, כשהענפים מלוכסנים כלפי הענף המרכזי ויוצרים צורת חרוט. מעליהם, סביב-סביב, שים את הענפים העבים (ציור 1).
- הערה :** הפתח מול משב הרוח, אגב מתן אפשרות למגע קרוב עם "לב המדורה".

מדורת שתי וערב

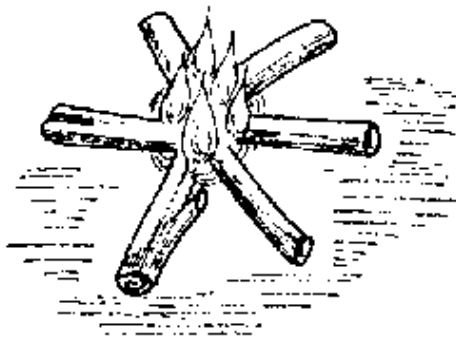
מדורה זו משמשת כמדורת מאור טיפוסית, וככל שתגבה יותר כן יגבר רישומה. הנח על הקרקע, במקביל, 2 בולי עץ (בעובי "2-3"). ערוך בין 2 הבולים מדורת חרוט קטנה, לפי הרווח שבין בולי העץ, והשאר פתח – הדלקה בכיוון משב הרוח.

המשך והוסף זוגות בולי עץ וענפים עבים-שתי וערב. ככל שמתרומם "הבניין" והולך כן הוא נעשה צר קמעה, ואף הענפים דקים וקצרים יותר. אם מדורת החרוט הקטנה הוכנה כראוי, הרי לאחר שתודלק, תאחז הלהבה גם במדורה הגדולה והאש תגבר ותלך. (ציור 2).

מדורת כוכב

זו שימושית ביותר בלילות שמירה ובישיבה "על פינג'אן", שכן הלהבה נמוכה והבערה איטית. מצא 3-5 בולי עץ ראויים לשמש (4) והנח אותם על האדמה בצורת קרניים היוצאות מהמרכז כלפי היקף של מעגל ("כוכב"); במרכז ערוך מדורת חרוט קטנה והדלק אותה. על ידי הזזת הבולים, מדי פעם, כלפי המרכז, תישמר האש זמן רב. ניתנת כאן גם האפשרות לחמם מיכל מים על ידי העמדתו על קצות הבולים הבוערים שבמרכז. במדורה זו נוח להשתמש לחימום השיכון (אוהל כיתה), כי האש העולה ממנה אינה גבוהה. (ציור 3).

ציור 3

כירות

כללית ראשונים

השיקול הראשון בהקמת הכירה הוא – כיוון משב הרוח באותה שעה. כירה שלא תהא לה **פיתחה** ("פתח הדלקה") לכיוון הרוח, לא תתאים לצורכי בישול. סוגי הכירה וצורותיה-ייקבעו בהתאם לצרכים, פני הקרקע וכלי הבישול. בראש ובראשונה יש להקפיד על יציבות הכיריים. יש שני סוגים עיקריים של כירות – ארעיות וקבועות.

בכירות הקבועות יש להשקיע, כמובן, הרבה עבודה אבל הן משמשות לזמן רב. לכן יש להקפיד בהן על הצורה, על מקום הקמתן ולשקול יפה את הצדדים הטכניים.

כירת אבנים

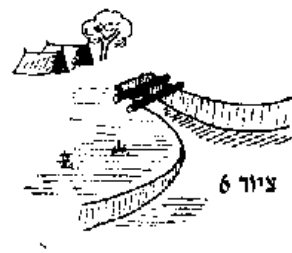
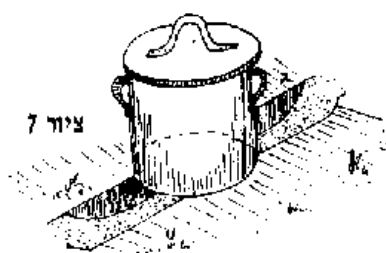
כירה ארעית מתקינים בעיקר באזור טרשים ואבנים. בדרך כלל מקימים את הכירה מ-3-5 אבנים, לכל סוגי הבישול. יש לבחור אבנים בעלות צורה מרובעת ביותר, ולראות שגובהן יאפשר הכנסת חומר בעירה מתחתן, ויבטיח את יציבות הכלי. האבנים צריכות להיות תואמות. פתח-מוצא העשן (המנוגד ל"פתח ההדלקה") רצוי שיהיה סתום בחלקו באבן, כי ע"י כך ירוכז החום ויכוון כלפי מעלה (ציור 5).

כירה, צילום כפיר חזקיה

כירה חפורה

זוהי כירה ארעית והיא שימושית בשטח מחוסר, אך לא באדמה חולית. היא חפורה בתעלה, שפתחה רחב והוא הולך וצר כלפי מוצא העשן. קירותיה זקופים ורוחבה פחות במקצת מקוטר הכלי (ציור 7) רצוי להניח עליה גשר של שתי יתדות – ברזל, אשר עליהם יועמד כלי הבישול (ציור 6).

כירת שלוש יתדות

אף זו כירה ארעית, שאפשר להקימה בכל שטח. כציוד יסודי דרושות להקמתה 3 יתדות-ברזל, או דברים אחרים כיוצא באלה. החום מתפזר אם אין חוסמים את הצדדים. (ציור 8). אמצעי עזר : מזלג ומלקחי – עץ גמישים המשמשים להחזקת כלי הבישול ולהורדתם מעל כירות (ציור 9).

תנורים

תנור פח ובוץ

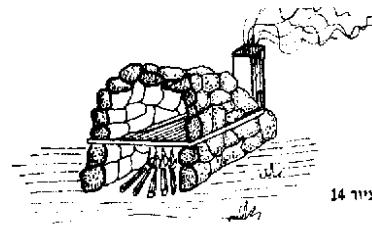
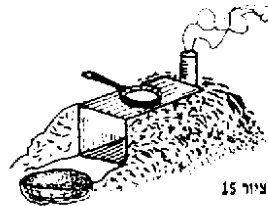
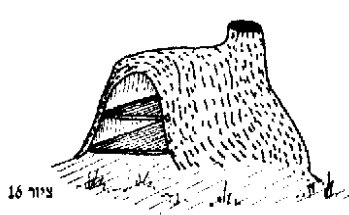
אף זה מסוג כירות הקבע. התנור משמש לאפייה ולחימום והוא בנוי שני מדורים : האחד מכיל את חומר הבערה והשני את דברי המאפה.

יסוד להקמה תשמש תיבת פח פשוטה הפתוחה מצידה האחד.

בדופן שממול, בפינה העליונה, פתח פתח שישמש מוצא לעשן. העמד את הפח לפי כיוון משב הרוח, והקף אותו באבנים מכל צדדיו (חוץ מהפתח). "מדור" זה ישמש לחומר הבערה.

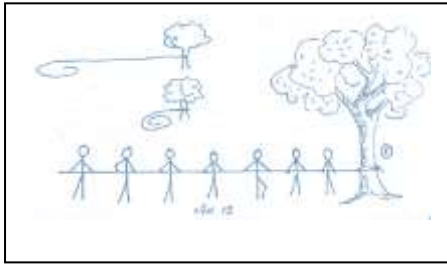
עתה המשך לבנות באבנים במסגרת מלבנית כלפי מעלה. השתדל ליצור קמרון מה המחזיק את כיפתו. גם הקמרון זה השאר פתח. מדור זה ישמש לדברי המאפה. אפשר להוסיף עוד אצטבה של פח שטוח. כן אפשר לנקב חורים אחדים בדופן העליון של מדור חומר הבערה.

עתה יש לכסות היטב את כל המבנה בבוץ מעורב בעשב או בתבן. אל תשכח להקים ארובה שתעלה מפתח העשן.

תנורים, צילום כפיר חזקיה

פעילות אתגרית

1. תחנת השבלול,

מהלך הפעילות:

- קושרים את קצה החבל לעץ.
- הקבוצה מסתדרת לאורך החבל כשכל משתתף אחוז בחבל מאחורי גבו.
- ברגע שניתן האות על הקבוצה לנוע בצורת שבלול לכיוון העץ מבלי לגעת אחד בשני.
- בהגיעם לעץ עליהם לנוע חזרה עד יישור החבר והשורה מחדש.

ציוד:

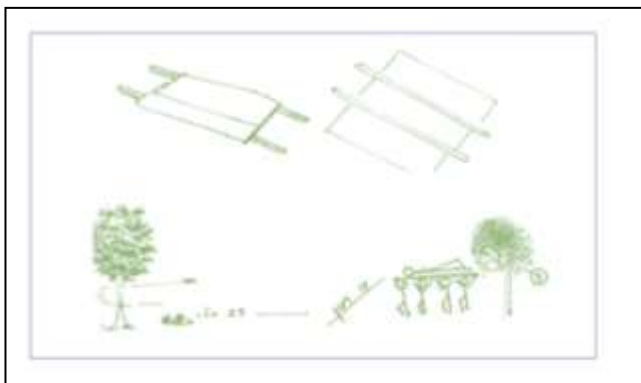
חבל עבה כשאורכו מותאם לגודל הקבוצות המשתתפות

2. תחנת אלונקה,

מהלך הפעילות:

- החולייה מקבלת 2 סנדות / מקלות מטאטא ומחברת אליהם סדין שיוצר מעין אלונקה (יש להשתמש בכפתורי שדה).
- הקבוצה מניחה על ה"אלונקה" את התיקים של חניכי החולייה.
- על החולייה לשאת את האלונקה מנקודת ההתחלה לקו אותו המדריך סימן ולחזור לנק' ההתחלה במהירות האפשרית.

ציוד:

1. 2 סנדות / מקלות מטאטא X מספר החוליות
2. סדינים במס' החוליות.
3. 6 חבלים קצרים X מס' החוליות
4. אמצעי לסמן את קו ההתחלה ואת נקודת ההגעה.

3. תחנת הקורה

מהלך הפעילות:

- החולייה מרימה את הקורה על כתפיה.
- על החולייה לנוע עד הנקודה אותה סימן המדריך ולחזור חזרה לנקודת ההתחלה.

ציוד:

- סדנות כמספר החוליות.
- סימון קו התחלה ונקודה אליה יש להגיע ולהסתובב בה.

4. תחנת כתיבת שם

מהלך הפעילות:

על החולייה לכתוב את השם אותו הגדיר המדריך בעזרת אבנים (שם הקבוצה, נושא הגיחה, שם מדריך המש"צ, מאכל וכד')

ציוד:

שטח שיש בו אבנים.

תחנות מס' 1-4 לקוחות מתוך: מהדורה ניסיונית לא לפרסום, ליקטה וערכה ליאורה בן יהודה, אוקטובר 1982. הועבר באדיבות אוריה בן ישראל.

יום שדה הכנה לגיחה מתכונת מודולרית
ויש גם את הפעילויות שכולנו מכירים:

1. רשת עכביש.
2. מרוץ זוגות עם רגליים קשורות.
3. נחל תנינים.
4. לוח מקשים.
5. מסירות עד 21.
6. קליעה למטה.
7. להעביר חישוק במעגל כשמחזיקים ידיים.
8. טנק – הקבוצה מוקפת בחבל וצריכה לנוע ביחד.
9. להפוך סדין מבלי לרדת ממנו.
10. העברת מים ממקום למקום בכוס / ספוג / מזרק וכד'.
11. הליכת זיקית.
12. מורלים.
13. הליכה בין שתי סנדודות המוצבות בצורת האות "L".
14. שדה מוקשים.
15. להרים חפצים עם וו ששולטת בו הקבוצה בעזרת חוטים.
16. ללכת בגשר סנדודות.
17. A גדולה עליה ניצב חניך והקבוצה שולטת ומיצבת אותה בעזרת חבלים.
18. ועוד ועוד ועוד....